

LBRIS

We know
books

VASILE IFTIME

**CONFESIUNILE
BALAURULUI
CU ȘAPTE INIMI**

E I K O N

București, 2024

CUPRINS

din punctul de vedere al medicilor sufăr de sindromul omului de zăpadă	5
până și păsările cerului își plătesc libertatea	7
să rupem în două inimile și să hrănim doi lupi flămânzi nu se poate	10
muți ceasul de la mâna stângă la mâna dreaptă și aștepți resetarea frunzelor.....	12
odă bisturiului.....	14
ieșirea în larg ca o condamnare mult așteptată.....	16
și totuși când este ceață pe mare cine duce de mână corabia	19
pe chirurgie cardiovasculară ai nevoie neapărat de o busolă	21
cineva să arunce bila aceasta în cer	24
nimic mai inutil ca un poet cu inimă	26
complicitatea celor două scorbură.....	28
caiele de potcovit inimile.....	30
nu avem cum să ne ofilim împreună.....	32
sapi o fereastră în inimă de restul se ocupă cerul	34
uiți gustul laptelui și devii tot mai greu	37
dumnezeu ne măsoară pasul cu șublerul și rectifică câte puțin.....	39
sus să avem inimile	41
plângi atât cât să ștergi argumentele omului de zăpadă	43
pentru că nu poți zbura te-ai împrietenit cu o pasăre	45
moartea aplaudă exercițiile de echilibristică	47

confesiunile balaurului cu șapte inimi	49
descântecul balaurului cu 7 inimi.....	52
antiprincipiu despre mecanica fluidelor	54
umăr la umăr în vitrina lui dumnezeu.....	56
întâi înfloresc crinii câmpului apoi oamenii spunea solomon.....	57
dumnezeu are o matriță pentru inimi.....	59
personajele din acest poem sunt niște întâmplări cu inimă.....	61
antipoem vegetal (1)	63
în miezul nopții despre gravitație vreau să scriu	65
circuitul apei în natură variantă simplificată.....	67
și totuși pământul precum un burete.....	68
gradina promisiunilor este albastră tu așa cum ai plecat.....	70
te sărut pe inimă doamne și sper să nu te rănesc	72
în somn e rânduit inimilor să vorbească	74
locul din care vă scriu se cheamă inimă	75
meșterii de colivii să fie uciși cu pietre	76
suntem făcuți să ne doară rana celuilalt	78
toamna inima se exfoliază până la miez	79
rețetă de amăgit întunericul.....	81
cel dintâi botezat s-a numit noe.....	82
pentru că tot ce nu s-a spus adâncește.....	84
antipoem vegetal (2)	85
în memoria celui mai răcoros râu.....	87
am învățat să meșteresc cercuri olimpice în atelierile patriei.....	88

tratat despre grosimea cojii de ou	91
cuvântul respirația lui Dumnezeu	94
descântec pentru inimi slobode	95
inima ca un pașaport de bune intenții	96
în oglinda răsturnată inima	97
psalm celor ce nu cuvântă cu inima	98
dacă nu ați trimis salvarea până acum în această carte e semn că sunt bine	99

din punctul de vedere al medicilor sufăr de sindromul omului de zăpadă

în curtea spitalului era un heliport
eu la etajul 9
un fel de manole fără aripi
pe asfalt se descompuneau iluziile
noaptea ar fi bine să dormi spunea doctorul
de flori se ocupă grădinarul
le udă
vor crește până sub fereastră
în curtea spitalului noaptea
manole plana zgomotos cu elicopterul de câteva ori
parcă de pe lumea cealaltă
și îl duceau mereu în sala de operație

iluziile se desfăceau pe asfalt și grădinarul uda florile
27 de nopți
în fiecare noapte o fântână lină cu apă puțină
tot mai puțină

omul este precum copacul
în sala de operație doctorii îi extirpă pământul din piept
apa
soarele
și rămâne așa cum l-a lăsat Dumnezeu

se spune că adam pășea la un metru deasupra firelor de iarbă

suntem tot mai grei
suntem tot mai mari
și pentru asta avem nevoie de un chirurg
nu mai încăpem în pielea de care ne-am dezbrăcat mamele
tații noștri

în curtea spitalului cum vă spuneam era un heliport
și uneori era iarnă
elicopterul făcea câte două câte trei curse pe noapte
doctorii iarna înainte de toate aveau de scos
albul de sub piele
apoi rădăcinile

(cel mai bine este să amesteci
toamna și primăvara în același pahar
și să le înghiți câte puțin ca pe o băutură fină
spunea doctorul)

iarna brazilor le este la fel de simplu
știi să fie verzi
chiar dacă Dumnezeu își piaptănă barba peste munți

și colegii de salon sufereau de sindromul omului de zăpadă

etajul nouă
unde va la jumătatea distanței dintre cer și pământ

și asta mă făcea să mă simt în siguranță

până și păsările cerului își plătesc libertatea

pe chirurgie cardiovasculară târgu mures
înainte de operație predai la magazie obiectele personale
banii sufletul și rămâi gol cum ai venit
acolo la etajul 9 unele târgi au aripi
altele au roți de metal
o basculantă cară pământ dintr-o groapă comună
în altă groapă comună

pe chirurgia cardiovasculară
brancardierul nu vrea să te socată cu picioarele înapoi ca pe om
îi dai 10 lei și schimbă perspectiva
liftul se oprește la un etaj intermediar
urcă cinci-șase halate albe de gen feminin
cineva din interiorul lor rotunjește atât de frumos formele
umflă baloane
câte două odată
tu gol pe dinăuntru
pe dinafară
coborârea este atât de solemnă
pe o frescă într-o biserică ai văzut îngerii în uniformă
vămile văzduhului
când urci
când cobori

pe blocul operator dacă s-au făcut bine conexiunile
revii
dacă ceva de-al tău nu a fost compatibil cu ceva de-al lor

pleci mai departe
aorta este toboganul îngerului
prin aortă nu poți face echilibristică
luneci după cum înclină dumnezeu privirea
mai jos o supapă
îngerul trece dincolo
se întoarce
esențial este să știi mersul cu spatele

pe chirurgia cardiovasculară
uneori brancardierul nu primește 10 lei
te scoate cu picioarele înainte
și sângele o ia la vale cu picioarele înainte

(cutia neagră o verifică dumnezeu)

dar tu te-ai întors printre muritori
ar trebui să fii fericit

cu un singur buton poți reseta iluziile
și noaptea te vei plimba pe tavan cu capul în jos
și dimineața vei bea ceai dintr-o cană cu inimioare
(cineva a iubit pe altcineva
tu nu ai fost acolo)
și ziua vei apăsa pe telecomandă
va veni un înger în halat alb și te va lua în brațe
ca pe un trofeu smuls din ghearele unui corb

ești cea mai bună lecție de optimism
în salonul 13

ceilalți așteaptă
o basculantă va fi încărcată cu pământ pentru fiecare
cât să acopere o groapă

te plimbi de mână cu îngerul
și cineva în pieptul lui umflă baloane
îți amintești
erai copil suflai până pământul se ascundea după bășicile cu aer
și făcea poc

ești obsedat de explozii
după nasturii halatului alb două butoane atomice
ai vrea să apeși

pe chirurgia cardiovasculară
ai primit înapoi obiectele personale
ca pe niște capturi de război
cu primii bani înapoiați ți-ai cumpărat o sticlă cu apă

(chipul cezarului ar trebui imprimat pe sticla de apă)

sufletul nu îl mai recunoști după greutate
după formă
îți este larg

pe chirurgia cardiovasculară
în jurul unei inimi a început să crească un om

**să rupem în două inimile și să hrănim
doi lupi flămânzi nu se poate**

acest domn vă este compatibil spune chirurgul
mâine facem transferul și va fi bine

două șiruri de improvizații identice

el cântă la flaut
eu lustruiesc o țevă de kalașnicov

el ceasornicarul strivit între două secunde
eu ucenicul lui noe șlefuiesc coji de nucă

cu buzunarele pline
el se întoarce seara acasă la nevastă și la copii
eu muncesc ca să hrănesc păsări și să adap curcubeie

el aparent vinde cuie
în ochii târgului este negustorul cinstit
eu pansez rănilor

două șiruri de improvizații identice spun doctorii

el înlocuiește osia carului mare cu o inimă
eu ung rulmenții la biciclete în poarta iarmarocului

el ca nimeni altul își leapădă pielea și o dăruiește primului
cerșetor
eu dezvoltator imobiliar vând cochilii de melci în plină criză

el în timpul liber scrie poezie
este cel mai mare poet de pe chirurgie cardiovasculară
eu mi-am croit aripi dintr-un cearșaf
din invidie el m-a oprit să deschid fereastra

nu suntem uși de biserică și totuși compatibili cu zidurile

primăvara eu mă înscriu la maratonul furnicilor
și mereu fur startul cu un pas
toamna odată cu prima brumă
inventez o cutumă cu privire la dimensiunile hambarelor pline
el precum greierul lui nea alecu donici
în nopțile grele cântă la stele

două intenții bipede însetate de absolut
găzduind aceeași bucată de lut
doamne câtă povară

el nu se grăbește
așteaptă un posibil tren pe un posibil peron
eu monoton scot la mezat o locomotivă și-o gară